

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 35 ad L 148 Forslag til lov om ændring af lov om planloven (Revision af detailhandelsbestemmelserne), stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål nr. 35

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 29. marts 2007 fra 9 borgmestre, jf. L 148 - bilag 8.

Svar

De ni kommuner fremfører, at der med lovforslaget sker en uacceptabel og uhensigtsmæssig forskelsbehandling mellem deres byer og byer med mere end 40.000 indbyggere.

Byer over 40.000 indbyggere har særlige muligheder på to punkter:

1. Kommunerne kan planlægge for indtil 3 nye udvalgsvarebutikker over 2.000 m².
2. Kommunerne kan selv fastsætte den maksimale størrelse på bydelscentre, idet bydelens størrelse skal indgå ved fastsættelse af centrets størrelse, og det skal sikres, at bydelscentret ikke får et sådan størrelse, at det reelt bliver en konkurrent til bymidten.

Ad. 1

Udgangspunktet for afgrænsningen af byer, hvor der kan etableres store udvalgsvarebutikker over 2.000 m², har været hensynet til at bevare butiksbudgetet i de mindre byer i oplandet. Der er derfor valgt en bystørrelse, som i sig selv udgør et tilstrækkeligt stort opland til en stor udvalgsvarebutik, det vil sige byer med mere end 40.000 indbyggere. Det er vurderingen, at store udvalgsvarebutikker i mindre byer i højere grad vil skulle hente deres kunder uden for byen, hvorfor de negative konsekvenser for detailhandlen i de mindre byer i oplandet vurderes at blive større.

Ad. 2

Ifølge den gældende lov kan der i store byer udlægges arealer til butiksføremål i de centrale områder af en bydel. Da det ikke er præciseret, hvad der menes med en stor by, foreslog Detailhandelsudvalget, at der i byer med over 20.000 indbyggere kan etableres bydelscentre. Da bydelscentre ikke må vokse på bekostning af bymidten, foreslog udvalget tillige, at den mak-

simale størrelse på et bydelscenter i byer mellem 20.000 og 40.000 fastsættes til 5.000 m². Lovforslaget er udarbejdet i overensstemmelse hermed.

Sammenfattende er baggrunden for de foreslåede bestemmelser et ønske om at understøtte lovens formål om, at arealer til butikformål først og fremmest skal placeres i bymidten, og at planlægningen skal fremme et varieret butiksliv i de mindre og mellemstore byer.

Borgmestrene fremfører, at deres udviklingsmuligheder stækkes, og at brancheglidning og udvikling af nye butikskoncepter vil være umulig at håndtere. Med lovforslaget hæves de maksimale butiksstørrelser med 500 m², og hermed får alle byer mulighed for større butikker end i dag.

Baggrunden for Detailhandelsudvalgets forslag om at justere butiksstørrelserne var et ønske om inden for lovens formål at imødekomme ønsker om større butikker med henblik på at give mulighed for udvikling af nye butikskoncepter. Det er min vurdering, at muligheden for øgede butiksstørrelser i tilstrækkelig grad understøtter en øget brancheglidning og muligheden for udvikling af nye butikskoncepter i alle byer.

Detailhandelsudvalget foreslog, at der i byer over 60.000 indbyggere herudover ekstraordinært skal kunne planlægges for større udvalgsvarebutikker. Regeringen har med lovforslaget foreslået at byer over 40.000 indbyggere skal have mulighed for et mindre antal større butikker, hvorved der opnås en bedre geografisk spredning samtidig med at lovens formål ikke forfægtes. Forslaget kan ses som en erstatning for den nuværende bestemmelse efter hvilken, der kan planlægges for større butikker, hvis der er en særlig planlægningsmæssig begrundelse.

Det har været et vigtigt mål med lovforslaget at få skabt nogle mere klare og entydige regler. Det er min opfattelse at borgmestrenes forslag om at styre detailhandelsudviklingen med landsplandirektiver og kommuneplanlægning vil være i modstrid hermed.